

ИЗВЕШТАЈ СА СТРУЧНЕ ТРИБИНЕ РСС

У понедељак, 9.11.2009. године, у београдском хотелу „М – Best Western” у организацији Рукометног савеза Србије, одржана је стручна трибина под називом:

„РЕФОРМА ДЕЧИЈЕГ СПОРТА У СРБИЈИ – МИНИ РУКОМЕТ, ШАНСА ЗА РЕВИТАЛИЗАЦИЈУ ДОМАЋЕГ РУКОМЕТА“

На трибини је присуствовало преко 60 (шездесет) рукометних и других спортских радника, што говори да је тема дечијег спорта и мини рукомета побудила велико интересовање српске рукометне јавности. У име Рукометног савеза Србије трибини су присуствовали **г. Велимир Марјановић**, председник УО РСС, **г. Драган Буквић**, председник скупштине РСС, **г. Божидар Ђурковић**, генерални секретар РСС, **г. Миодраг Максимовић**, председник судијске организације РСС. Представници Рукометног савеза Војводине, **г. Слободан Вишекруна**, и Рукометног савеза Београда, **г. Светозар Станковић**, као и чланови других струковних организација РСС. Испред Министарства Омладине и Спорта, учешће на трибини је узео **г. Војислав Табачки**, помоћник Министра.

Трибину је, у име организатора, отворио **г. Александар Благојевић**, члан Управног одбора РСС, задужен за организацију МИНИ РУКОМЕТА. У свом обраћању, г.Благојевић је поздравио све учеснике и у неколико речи најавио тему трибине. Он је нагласио да је рукомет данас у свету веома развијен спорт, и да све водеће рукометне земље доста пажње поклањају организацији МИНИ РУКОМЕТА. Истакао је да и Европска рукометна федерација доста пажње поклања овој форми рукомета, у циљу његове даље популаризације и увођењу најмлађих у овај чаробни спорт. На крају је г. Благојевић најавио уводничара трибине, **проф Др Бранка Гардашевића**, шефа Катедре спортских игара на Факултету спорта и физичког васпитања у Београду, и позвао је све присутне да након уводног излагања узму учешће у дискусији.

У свом једночасовном излагању проф. Гардашевић се прво осврнуо на актуелни тренутак рукомета код нас и у свету и упознао учеснике трибине са основним карактеристикама МИНИ РУКОМЕТА као и са могућностима његове примене, нарочито у настави физичког васпитања. Упориште у свом излагању, проф. Гардашевић је нашао и у „Националној стратегији за развој спорта“, која се у великој мери односи на организацију дечијег спорта. Аудиторијум је упознат и са искуствима водећих рукометних земаља, када је у питању организација МИНИ РУКОМЕТА, као и са домаћим позитивним искуствима, нарочито са радом Факултета спорта и физичког васпитања Универзитета у Београду. Уочено је да МИНИ РУКОМЕТ у Србији тренутно не заузима неопходно место, како у стручним оквирима, тако и у непосредној организацији такмичења и рукометних фестивала, те да се његова улога у популаризацији и масовљавању рукометног спорта недовољно користи. Истакнуто је да се у досадшњој пракси МИНИ РУКОМЕТУ недовољно поклањала пажња, а да се у појединим регионалним системима такмичења, (Рукометни савез Београда) јавио у једној изведеној форми која је у супротности са основном филозофијом и карактеристикама МИНИ РУКОМЕТА који пропагира Европска рукометна федерација. Уочена је општа сагласност свих учесника трибине и спремност Рукометног савеза

Србије да се у наредном периоду мини рукомету поклони већа пажња, као и да се у потпуности искористе сви ресурси у његовој даљој организацији. У том смислу неопходно је мобилисати све струковне и друге организације које могу допринети успостављању система који може допринети постављању и решавању дугорочних циљева.

Излагање проф Гардашевића је учеснике трибине поставило на дискусију те се први за реч јавио **г. Војислав Табачки**, помоћник Министра за Омладину и Спорт.

г. Војислав Табачки је нагласио да његово присуство на трибини значи да је Министарство заинтересовано за овакве пројекте и да их подржава. Навео је пример из прошлости да је Министарство подржало пројекат МИНИ РУКОМЕТА рукометних радника из Зрењанина и истакао је веома добре пословне односе Министарства са Рукометним савезом Србије. Изразио је уверење да ће РСС сигурно препознати значај овог пројекта и подржати га, а да ће у 2010. години Министарство Омладине и Спорта у свом буџету планирати и помагати такве пројекте.

За реч се јавља **Марко Анић**, професор физичке културе и директор ОШ „Драгојло Дудич“, понајвише инспирисан претходним излагањем. Г. Анић истиче да Национална стратегија може негативно утицати на развој рукомета јер она подразумева изградњу већег броја мањих школских сала и истиче да последњи подаци говоре да се веома мали број деце (око 10%) активно бави спортом. Истиче потребу и значај пројекта МИНИ РУКОМЕТ, не само ради даље популаризације рукомета међу децом, већ ради решавања здравствено-хигијенских задатака међу најмлађом популацијом у којој је примећен све већи број телесних и других деформитета. Истакао је да је неопходно искористити тренутак када је МИНИ РУКОМЕТ постао саставни део школског Наставног плана и програма, као и да постојање акредитованог семинара може у великој мери учврстити његову позицију у образовном систему. Навео је да кошарка нема ово логистичко полазиште у Министарству просвете, те да је неопходно што пре са овим пројектом аплицирати код институција које могу обезбедити његово финансирање.

Зоран Валдевит, рукометни тренер и асистент на предмету Рукомет, Факултета за спорт и физичко васпитање, истиче да МИНИ РУКОМЕТ треба да представља процес, а не средство за постизање брзих резултата, и истиче да се Рукометни савез Србије није на адекватан начин суочио са чињеницом да у Србији не постоји узрасна категорија Јуниора и Јуниорска лига, већ да углавном узрасна категорија Кадета игра Јуниорске лиге. Истакао је позитиван пример Кошаркашког савеза Србије и Рукометног савеза Црне Горе који велику пажњу поклањају управо тој категорији и том систему такмичења. Осврнуо се и на узрасни период од 12 (дванаест) година када се предвиђа прелазак са мини рукомета на мали, дворански рукомет, и да су ту неопходне анализе и дубље стручне смернице не би ли се тај процес извршио на што ефикаснији начин.

Игор Бутулија, бивши рукометни репрезентативац и тренер сениорске екипе Црвене звезде, је дао пуну подршку пројекту и моделу МИНИ РУКОМЕТА Европске рукометне федерације и истакао је да мини рукомет у којем наступа 6 играча и један голман (6+1) представља превазиђен модел и да је за данашњи савремени рукомет који постаје све бржи прихватљивији модел 4+1. Предложио је да се консултују позитивна искуства водећих рукометних земаља из ове области и истакао је велико слагање са ставовима проф. Гардашевића. Истакао је неопходност едукације свих учесника у пројекту МИНИ РУКОМЕТ, како тренера и судија, тако деце и родитеља, као и да правила игре морају

бити стимулативна не би ли даље унапредила игру и омогућила што бољи развој младих рукометаша.

Александар Симић, родитељ чије се дете бави мини рукометом, рекао је да има доста родитеља који препознају значај МИНИ РУКОМЕТА, како у физичком, тако и у педагошком развоју њихове деце. Навео је бројна позитивна искуства других родитеља и њихове деце која су доживели бавећи се мини рукометом, а као најбољи пример истакао је организацију фестивала мини рукомета као и посете школама мини рукомета од стране познатих сениорских рукометних клубова, истакнутих рукометаша и рукометних радника.

Влатко Мартинчевић, истакнути рукометни радник и тренер, поделио је са присутнима своје радно искуство из Јужноафричке Републике где је радећи као тренер промовисао и примењивао модел МИНИ РУКОМЕТА Европске рукометне федерације. Истакао је велике предности овог модела који веома брзо даје добре резултате и то највише у томе што МИНИ РУКОМЕТ за децу представља интересантну, пријатну и атрактивну спортску активност ослобођену од страха и резултатског притиска. Поред тога што се са његовом применом избегава проблем преурађене спортске специјализације, навео је сазнања спортских истарживача из Ростока који су утврдили да је МИНИ РУКОМЕТ најдинамичнија спортска игра где активност сваког играча достиже 65% од његовог укупног временаведеног у игри. Примера ради у фудбалу она достиже 45%. Истакао је неопходност повезивања мини рукомета и школа у Србији не само зато што он за децу представља најдинамичнију и најинтересантнију спортску игру, већ и ради унапређења здравља школсе деце. У свом обраћању г. Мартинчевић је навео и пример модела мини рукомета 5+1, као и могуће разлоге за његову примену.

Светозар Станковић, генерални секретар Рукометног савеза Београда, истакао је да последњих 20 година РСБ организује систем такмичења МИНИ РУКОМЕТА по моделу 6+1, највише из разлога што на ту тему до сада није било семинара, трибина и предавања. Овај систем такмичења је најмасовнији и поред чињенице да последње време из њега није изашао велики број врхунских играча. Изнео је предлог да је неопходно да се дође до података како раде најуспешније рукометне земље и да је неопходно да се изгради модел који ће бити препознатљив, обавезујући, који може дати добре резултате и који по својим карактеристикама одговара поднебљу у Србији. Изнео је потребу да се модел мини рукомета који је представљен на трибини продискутује и у другим стручним круговима, те да се концензусом усвоји модел који је најприхватљивији за Србију.

Славољуб Величковић, рукометни судија и председник Судијске организације Београда, истакао је значај Мини лиге РСБ у развоју и едукацији младих судија. Обећао је помоћ Судијске организације у реализацији пројекта МИНИ РУКОМЕТ са неутралне позиције и истакао је да се морају решавати проблеми са којим се суочавају младе судије, а највише се односе на негативно понашање амбициозних родитеља као и агресивно и неспортско понашање деце у рукомету. На крају је нагласио да приликом прикупљања туђих искустава из мини рукомета не треба прибегавати преписивању, већ прилагођавању.

Милан Мискин, председник комисије за мини рукомет РСБ, дао је пуну подршку пројекту МИНИ РУКОМЕТ по моделу 4+1 и истакао да је смањење игралишта за игру неминовно довело и до смањеног броја играча у пољу. У свом обраћању је нагласио

да овакав систем игре не дозвољава „шаблонизацију“ игре те да у великој мери развија креативност играча.

Драган Буквић, председник скупштине РСС, је својим обраћањем и затворио трибину. Претходно се захвалио свима који су учествовали на трибини и истакао је да је тема МИНИ РУКОМЕТ дошла у тренутку када се у јавности подгрејала атмосфера због рукомета, пре свега након последњих успеха наших сениорских репрезентација. Нагласио је да је МИНИ РУКОМЕТ филозофија која захтева наше прилагођавање и која позива на акцију. Изнео је уверење да ће УО РСС преузети конкретне кораке, развити материјалну базу и да ће веома брзо имплементирати овај систем.

Извештај припремио:
Милан Петронијевић, проф

У Београду, 16.11.2009. год.